

Meningsfæller og stemt ud her i Tinget. Naar de nu, uden at forandre Anskuelse, i Aar kan vise den Velvillie ikke at lægge Hindringer i Vejen for dets Gennemførelse, naar de er ængstelige for at opretholde deres Standpunkt, af Frygt for, at Forslaget skal falde, saa kan jeg ikke sige andet, end at det glæder mig, at det ærede Medlem ved sin Holdning kommer til det gunstige Resultat, jeg ønsker. Hvorvidt han har forandret Anskuelse eller ikke, er for saa vidt for mig af mindre Betydning.

Svendsen: Nej, den ærede Minister tager fejl, vi har ikke forandret vore Anskuelser paa det Punkt. Vi indrømmede i Fjor lige saavel som i Aar, at der var Grund til at skride til en Revision, en Forbedring af Landpostbudenes Lønningsvilkår, men vi ønskede ikke at gennemføre en saadan gennemgribende Forandring paa Finansloven. Men for at raade Bod paa Manglerne, indtil der kunde komme et Forslag til en virkelig Revision, gik vi i Fjor ind paa at bevilge de 100,000 Kr., idet vi ventede, at dermed vilde de værste Mangler være afhjulpne, og at vi derefter i en nær Fremtid kunde komme til en virkelig Revision af hele Landpostbudenes Lønningsforhold, og det er det, vi ogsaa i Aar har opfordret Ministeren til at fremkomme med Forslag om. Det er kun, fordi Ministeren erklærede, at ad den Vej kunde der ikke naas frem til en Forbedring af Landpostbudenes Lønningsvilkår, vi har sagt: Vi kan ikke blive ved at udskyde den Sag Aar efter Aar; naar Ministeren ikke mener at kunne eller ikke vil gaa anden Vej, maa vi tage dette Forslag, som det foreligger, for ikke at lægge Hindringer i Vejen for en Forbedring af Landpostbudenes Kaar.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem fremstiller Forholdet, som om jeg havde sagt, at jeg hverken kunde eller vilde gaa med til en Lønningslov-revision. Jeg har sagt, at efter min Opfattelse laa Forholdet saaledes, at hvis jeg gik den Vej, vilde det skabe Vanskeligheder for Gennemførelsen af den Forbedring af Landpostbudenes Kaar, som jeg mente var nødvendig, og at jeg antog, at den Vej, jeg foreslog at gaa, var den, som vilde føre sikrest og bedst til Maalet. Naar det ærede Medlem gentager, at han ikke har forandret sin Anskuelse, kan jeg for min Part kun gentage, at det maa blive hans Sag. Han har ikke forandret sin Anskuelse i den Henseende, nu vel, saa er det noget, jeg ikke skal trænge ind i, jeg kon-

staterer kun Resultatet: At i Fjor anbefalede det ærede Medlem at stemme imod det Forslag, som han i Aar ikke vil lægge nogen Hindring i Vejen for. Det er et for mig absolut tilfredsstillende Resultat.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Ændringsforslagene Nr. 55—67 til § 14, stillede af *Indenrigsministeren* og tiltraadte af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 551),

vedtoges uden Afstemning.

§ 14 (se Tillæg A. Sp. 135), saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 73 og 74 til § 15 A. II. E., stillede af *Indenrigsministeren* og tiltraadte af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 561),

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 15 til § 2 B. af *Indenrigsministeren*, tiltraadt af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 543),

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 16 og 17 til samme af *Udvalget*

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 18—34 til samme, stillede af *Indenrigsministeren* og tiltraadte af *Udvalget*,

vedtoges uden Afstemning.

Sluttelig sattes det *Finansministeriet* vedrørende Afsnit under Forhandling, nemlig Lovforslagets §§ 8 og 9, Lovforslagets § 21 samt § 25 B. (se Tillæg A. Sp. 95, 353 og 391), hvortil slutter sig Betænkningens Nr. 269—275 (se Tillæg B. Sp. 505) med tilhørende Ændringsforslag Nr. 187—194 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B. Sp. 591), Lovforslagets § 22 (se Tillæg A. Sp. 379), hvortil slutter sig Betænkningens Nr. 276 og 277 (se Tillæg B. Sp. 517), Lovforslagets § 23 (se Tillæg A. Sp. 381), hvortil slutter sig Betænkningens Nr. 278 (se Tillæg B. Sp. 525) med tilhørende Ændringsforslag Nr. 195 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B. Sp. 593), Lovforslagets § 1, I. A., Lovforslagets § 2, K., L. og § 3 samt § 26 IV. (se Tillæg A. Sp. 3, 69, 75 og 397), hvortil slutter sig Betænkningens Nr. 76 og 77—78, samt Nr. 278 og 281 (se